

Derbyminder ved Aage Christiansen

Tak til Hugo Nielsen for stafetten.

Mine tidligste minder om Derby går tilbage til 1980. Min svoger anbefalede at vi købte 2 eng, setter hvalpe på Mors efter Jørgen Tværgårds fra Sverige importerede Mastermyrs Mackie. Kurt Riis havde også brugt Mackie til sin tæve, så på Derbyet mødte 5 stk afkom. Alle tæver, som placerede sig som 1., 2, og jeg selv som 6. vinder med Midi.

Et fantastisk flot Derby, med matchning på Toftegårdenes store stubmarker med stort set en flok høns i hvert slip og med Erik Skeel som garant for at hundene med søg, fart og stil helt i top præmieredes. Samme Erik Skeel havde givet os 1. pr. ugen før, hvor Midi i matchningen lagde meget hårdt ud og dommeren råbte: ”Du vover at fløjte - det er lige sådan jeg vil se det” !

Med denne debut var kimen således lagt til jagt med stående engelsk hønsehund og markprøvesport.

Gennem mit venskab med Thorkild Reintoft fik jeg senere mulighed for at få 2 pointere. Først Søndermosens Tina som 2-årig, som senere parredes med Børge Sommers Kosak. Fra kullet beholdt vi Donna, som min søn Jeppe førte på Derby i 91. Jeg deltog selv med Reintoft K Troja (Gissa-Kosak). Begge hundene havde bl.a. 1. pr fra en "blandet prøve" på Thy, hvor en kontinental dommer i kritikken af matchningen af de 2 hunde indledte med: ”De minder mig om når min søn skal til Ålborg for at se på hurtige damer....”! Hans rigtige konklusion var, at fart ikke er en hindring for at finde fugl.

På derby 91 var vi begge to med om søndagen. Jeppe/ Donna gik lidt "varme" om formiddagen, medens Troja havde en perfekt fugletagning og var ved frokost sat som nr 1. Vennerne sagde, at jeg var en slem idiot, hvis jeg ikke kunne vinde med sådan en hund. Det lykkedes så, ved hjælp af lidt for mange fristende fasaner ved remise i roemark, at ende på 3. pladsen.

Som bekendt er derbyet en avlsprøve. Her kan man følge udviklingen i de engelske racer i årgangene og avlerne kan finde de overskudshunde, som ønskes brugt i avlen. Filosofien er god nok, men hvordan med praksis? I kronologisk rækkefølge kommer jeg nemlig nu til 2 hunde som jeg satte meget højt og med held brugte i avlen, nemlig Freja og Astrups Victoria. Begge nåede 2. dagen på Derbyet med gode papirer uden dog at fortsætte efter frokost. Man skal altså både have en god hund og lidt held. Således findes der selvfølgelig mange gode avlshunde, som ikke er Derbyplacerede.

På vej ... her 1. dag !

Der er altid en særlig stemning inden starten på en stor prøve som Derby. Man møder alle de herligt entusiastiske hundefolk... og så det, bare at deltage! Det er med stor glæde, men også med en vis portion ydmyghed, at få lov til at vinde. Dette skete i 2006 med Idimum Rona, som jeg vel nærmest ved en tilfældighed havde fået Erik Danielsen til at hjemføre fra Schweiz. Som hundefører er standen altid prikken over i/et. De tre Rona havde på Derbyet, og da især den i finaleslipet, glemmer man vel aldrig.

Her er så øjeblikket ... finale ☺

Finaleslip og præmieoverrækkelse

Teorien om avl og derby kan siges at gå op i en højere enhed, når en derbyvinder avler en ditto. Det skete her i 2011 da Alex Nissen og Astrups Fighter (Idimum Rona- Astrups Dirty Dancer) vandt fortjent, og en kuldbroder forblev uplaceret pga. tilfældigheder. Hvad kan man gøre for at eliminere disse tilfældigheder? Og dermed afvikle prøven mere "retfærdig".

Der er forsøgt med forårsprøve, som kan være en god ide, hvis ellers vejret er med os. Det ideelle terræn er lige så vigtigt, så kunne man finde et velegnet sådant, var det en mulighed at afholde derby samme sted hvert år. ?

Venlig Hilsen Aage Christiansen
Jeg sender hermed stafetten videre til Tomas Klit

